

د يعقوب ليک

د کتاب پېژندنه

دا ليک د يعقوب له خوا چې د اورشليم د کليسا مشر ؤ، ليکل شوی دی. په دې ليک کې يعقوب هغو خلکو ته چې په عيسی مسيح باندې يې ايمان راوړی ؤ ټينگار کوي چې يوازې دا بس نه دی چې يو څوک دعوه وکړي چې په خدای باندې ايمان لري، بلکې ضروري ده چې هغه دا خپله دعوه په خپلو کړو وړو کې هم ثابته کړي. دا ليک په دې باندې ټينگار کوي چې په مسيحيت کې د ايمان ترڅنگ عمل هم ډېر مهم دی.

د يعقوب ليک په دې هکله لارښوونه کوي چې ايمانداره خلک بايد د تکليفونو په وخت کې څنگه عمل وکړي. هغوی بايد د حکمت د لاسته راوړلو دپاره دعا وکړي ترڅو په دې پوه شي چې څنگه د خدای په قانون باندې عمل وکړي او د خدای څخه په اطاعت کولو سره خپل ژوند تېر کړي. د يو کس د عملونو مهم اړخ د هغه وينا يا خبرې دي چې کېدای شي د بنو يا بدو دپاره ترې کار واخيستل شي. د ايماندارانو د عملونو بل اړخ دا دی چې د غريبانو او مظلومانو سره څنگه چلند وشي. خدای زمونږ د عملونو وروستنی قاضي دی. مونږ بايد د خدای د قضاوت دپاره په صبر سره انتظار وباسو او خپل ژوند نورو ته په دعا کولو او خدمت کولو سره تېر کړو.

د موضوعگانو لست

سلامونه: ۱:۱

ايمان او حکمت: ۱:۲-۸

غريب او شتمن خلک: ۱۱-۱:۹
ازمېنتونه او وسوسې: ۱۸-۱:۱۲
د کلام اورېدل او عمل کول: ۲۷-۱:۱۹
د تبعيض په هکله خبرداری: ۱۳-۲:۱
ایمان او عمل: ۲۶-۲:۱۴
خپله ژبه په واک کې ساتل او حکمت: ۱۸-۳:۱
مسیحي او دنیاوي ژوند: ۴:۱ - ۵:۶
صبر او دعا: ۲۰-۵:۷

سلامونه

۱ د خدای او د خښتن عیسی مسیح د خدمتگار یعقوب له خوا دې د اسراییلو دولس قبیلو ته چې په ټوله نړۍ کې خواره واره شوي دي، سلام وي.

ایمان او حکمت

۲ ای زما خویندو او ورونو! هرکله چې تاسو د ډول ډول ازمېنتونو سره مخامخ کېږئ نو هغه یوه خوشحالي وگنئ، ۳ ځکه تاسو پوهېږئ چې دا ستاسو د ایمان په ازمېنت کې ستاسو صبر او زغم زیاتوي. ۴ کله چې ستاسو صبر او زغم نور هم زیات شي، نو تاسو به کامل او بې عیب انسانان شئ او د هېڅ شي کمی به په تاسو کې نه وي. ۵ خو که په تاسو کې په چا کې د حکمت کمی وي، نو هغه دې د خدای څخه وغواړي چې هغه یې د سخاوت له مخې او بې له دې چې څوک ملامته کړي هرچا ته ورکوي، نو هغه ته به هم ورکړل شي. ۶ خو کله چې څوک کوم شی وغواړي، نو هغه دې د ایمان سره وغواړي او هېڅ شک دې نه کوي، ځکه چې شک کوونکی د بحر د هغو څپو په شان دی چې د باد په وسیله اخوا دې خوا غورځول کېږي. ۷ داسې سړی دې په

دې تمه نه اوسي چې ماته به د خښتن څخه كوم څه لاسته راشي، (۸) ځكه چې شكمن سړى په خپلو كارونو كې ټينگ ولاړ نه وي.

غريب خلك او شتمن خلك

(۹) غريب ورور دې د خداى په وړاندې په خپلې سرلورې باندې وياړ وكړي (۱۰) او همدارنگه شتمن ورور دې په خپلې عاجزۍ باندې چې د خداى له خوا ده وياړ وكړي، ځكه چې هغه به د وانبو د گل په شان له منځه لاړ شي. (۱۱) ځكه كله چې لمر د خپلې سوځوونكې گرمۍ سره راوخپزي نو وانبه وچ كړي، گلان يې ورژيري او بنايست يې له منځه لاړ شي. نو همداسې به شتمن سړى هم د خپل كاروبار سره له منځه لاړ شي.

ازمېښتونه او وسوسې

(۱۲) بختور دى هغه څوك چې د ازمېښت په وخت كې ټينگ پاتې شي، ځكه كله چې هغه د داسې ازمېښت څخه بريالى تېر شي، نو د ژوندون تاج به چې خداى د هغو خلكو سره چې ورباندې گران دى وعده كړې ده، ترلاسه كړي. (۱۳) څوك چې وسوسه كيږي، نو هغه بايد دا ونه وايي: «خداى زه وسوسه كړى يم»، ځكه چې خداى د هېڅ ډول بدۍ په وسيله نه وسوسه كيږي او نه هم څوك وسوسه كوي. (۱۴) خو يو كس هغه وخت وسوسه كيږي چې كله هغه د خپلو نفساني غوښتنو په وسيله وهڅول شي او په دام كې راوښيول شي. (۱۵) بيا د هغه نفساني غوښتنې د گناه د راپيدا كېدلو سبب كيږي او كله چې گناه خپل وروستي حد ته ورسېږي، نو د مرگ سبب گرځي.

(۱۶) اى زما گرانو خوښندو او ورونو! ونه غولېږئ. (۱۷) ټول ښه او كامل نعمتونه مونږ ته د خداى له خوا چې د لمر، سپوږمۍ او ستورو پيدا كوونكى دى، راځي. هغه نه بدلېدونكى دى او نه د

سيوري په شان گرځي او راگرځي. (۱۸) هغه مونږ د خپلې ارادې او رښتيني کلام په وسيله پيدا کړو، ترڅو د هغه په ټولو مخلوقاتو کې لکه د لومړني حاصل مېوه واوسو.

د کلام اورېدل او په هغه باندې عمل کول

(۱۹) نو ای گرانو خویندو او ورونو! دا یاد ساتئ چې هرڅوک باید په اورېدلو کې تېز، په خبرو کې ورو او په قهر کې سوړ اوسي. (۲۰) ځکه کله چې څوک په قهر شي هغه نه شي کولای چې د خدای عادلانه مقصدونه پوره کړي. (۲۱) له دې امله تاسو د ټولو غیر اخلاقي کارونو او ټولو بدو څخه لاس واخلئ او په عاجزی سره هغه کلام قبول کړئ چې ستاسو په زړونو کې کرل شوی او کولای شي تاسو ته خلاصون درکړي. (۲۲) نو تاسو باید د هغه په کلام عمل وکړئ او یوازې په اورېدلو سره یې خپل ځانونه مه غولئ. (۲۳) ځکه څوک چې کلام ته غوږ نیسي او عمل پرې نه کوي، نو هغه د هغه سړي په شان دی چې خپل مخ په ایینه کې ویني. (۲۴) کله چې هغه خپل ځان وويني او لار شي، نو سمدلاسه دا هېر کړي چې څېره یې څنگه وه. (۲۵) خو که چېرې څوک کامل او ازادي بخښونکي شریعت ته په غور سره وگوري او په هغه باندې عمل وکړي او څه چې واورې او هغه هېر نه کړي، نو خدای به د هغه په ټولو کارونو کې برکت واچوي.

(۲۶) که څوک خپل ځان دینداره گڼي او خپله ژبه په واک کې نه ساتي، نو هغه خپل ځان غولوي او دینداري یې هېڅ گټه نه لري. (۲۷) د پلار خدای په نظر کې سوچه او بې عیبه دینداري دا ده چې په یتیمانو او کونډو باندې د مصیبت په وخت کې پام وکړو او پرې نه ږدو چې دا نړۍ مو فاسد کړي.

۲ (۱) ای زما خویندو او ورونو! که چېرې تاسو زموږ په څښتن عیسی مسیح چې د جلال خاوند دی ایمان لرئ، نو د چا طرفداري مه کوئ. (۲) فرض کړئ یو سړی چې د سرو زرو گوته یې په لاس وي او ښکلي کالي یې اغوستي وي او ستاسو غونډې ته راشي او یو غریب سړی په زړو کالیو کې راشي (۳) او تاسو د هغه سړي درناوی وکړئ چې ښکلي کالي یې اغوستي دي او ورته ووايئ: «مهرباني وکړئ دلته په دې ښه ځای کې کښېښئ» او هغه غریب سړي ته ووايئ: «هلته ودرېره یا دلته په ځمکه باندې کښېښه.» (۴) ایا تاسو په خپل منع کې د تبعیض څخه کار وانخیست او ایا د بدو خیالونو له مخې مو قضاوت ونه کړ؟

(۵) ای زما گرانو خویندو او ورونو! واورئ، ایا خدای د دې نړۍ غریبان نه دي غوره کړي چې په ایمان کې شتمن وي او د هغې پاچاهۍ وارثان وي چې خدای د هغو خلکو سره وعده کړې ده چې ورسره مینه کوي؟ (۶) خو تاسو د غریب سړي سپکاوی وکړ. ایا شتمن خلک په تاسو باندې ظلم نه کوي او تاسو محکمو ته نه راکاږي؟ (۷) ایا هغوی د مسیح نېک نوم چې خدای په تاسو باندې ایښی دی، نه بدناموي؟

(۸) که چېرې تاسو په رښتیا سره د څښتن د شریعت په شاهانه حکم باندې عمل وکړئ چې د خدای په کلام کې یې یادونه شوې ده چې وایي: «د خپل گاونډي سره د خپل ځان په شان مینه کوه» نو ښه کار کوئ. (۹) خو که چېرې تاسو د کوم چا طرفداري کوئ نو گناه کوئ او شریعت تاسو د قانون ماتوونکو په توگه محکوموي. (۱۰) ځکه که چېرې څوک د شریعت په ټولو حکمونو عمل وکړي خو یو حکم یې مات کړي نو هغه د ټول شریعت په ماتولو گناهکار شو. (۱۱) ځکه چا چې ویلي دي: «زنا مه کوه.» نو دا یې هم ویلي دي: «قتل مه کوه.» که ته زنا نه کوي خو قتل وکړې، نو بیا هم ته د شریعت ماتوونکی شوې. (۱۲) نو د هغو خلکو په شان خبرې او عمل وکړئ

چې د هغه شريعت له مخې به ورباندې قضاوت کيږي چې مونږ ته ازادي راکوي. (۱۳) ځکه چې د قضاوت په وخت کې به خدای په هغه چا باندې رحم ونه کړي چې په نورو باندې يې رحم نه دی کړی. خو بياهم رحم په قضاوت باندې بريالی دی.

بې له عمل نه ايمان مړ دی

(۱۴) ای زما خویندو او ورونو! که څوک ووايي چې زه ايمان لرم خو عمل نه کوي نو گټه يې څه ده؟ ایا داسې ايمان هغه ته خلاصون ورکولای شي؟ (۱۵) فرض کړئ تاسو ووينئ چې يو ورور یا خور کالیو او خوږو ته اړتیا لري، (۱۶) او ستاسو څخه يو څوک هغه ته ووايي: «په خیر لار شه او تود او مور اوسه.» خو چې کومو شيانو ته اړتیا لري هغه ورته ورنه کړئ نو څه گټه به ولري؟ (۱۷) نو په همدې ډول که چېرې د ايمان سره عمل نه وي نو هغه ايمان مړ دی.

(۱۸) خو کېدای شي چې څوک ووايي: «ته ايمان لرې او زه نېک کارونه کوم. ته دې خپل ايمان بې له عمله ماته وښايه او زه به خپل ايمان د خپلو عملونو په وسيله تاته دروښايم.» (۱۹) ته په دې باور لرې چې خدای يو دی نو ډېره ښه ده. شيطان او پېريان هم په دې باور لري او له وېرې رپېږي. (۲۰) ای ناپوهه سرپه! ایا په دې نه پوهېږې چې ايمان بې له عمل نه بې گټې دی؟ (۲۱) کله چې زمونږ نيکه ابراهيم خپل زوی اسحاق د قربانۍ په ځای کې خدای ته وړاندې کړ نو ایا هغه په دې عمل سره د خدای له خوا نېک ونه گڼل شو؟ (۲۲) تاسو گورئ چې د هغه ايمان او عمل په گډه سره کار وکړ او په عمل سره د هغه ايمان کامل شو. (۲۳) په دې ډول د خدای د کلام هغه وينا رښتيا شوه چې وايي:

ابراهيم په خدای ايمان راوړ او په دې باندې هغه عادل وگڼل شو.

او هغه د خدای دوست وبلل شو. (۲۴) نو تاسو وینئ چې انسان یوازې په ایمان نه بلکې په خپل عمل باندې نېک کیږي. (۲۵) نو په همدې ډول بدلمنه راحاب د خپلو نېکو عملونو په وسیله چې اسراییلي استازو ته یې پناه ورکړه او د هغوی سره یې مرسته وکړه چې په بله لاره وتبښتي، نېکه وگڼل شوه.

(۲۶) نو لکه څنگه چې بدن یې له روح نه پر دی، نو همدا شان ایمان هم یې له عمل نه پر دی.

خپله ژبه په خپل واک کې ساتل

۳ (۱) ای زما خویندو او ورونو! باید هڅه ونه کړئ چې تاسو ټول دې استاذان شی، ځکه په دې پوهېږئ چې مونږ استاذانو سره به تر نورو زیات حساب کیږي، (۲) ځکه چې مونږ ټول ډېرې تېروتنې کوو او څوک چې په خبرو کې تېروتنه نه کوي هغه کامل انسان دی او هغه کولای شي چې خپل ټول بدن په خپل واک کې وساتي. (۳) مونږ د اس په خوله کې قیضه اچوو، ترڅو زمونږ تابع شي او هرې خواته چې وغواړو هغه بوځو. (۴) همدارنگه کشتی گانو ته وگورئ، سره له دې چې ډېرې غټې وي او په قوي بادونو باندې چلېږي، خو د یو وړوکی راشپېل په وسیله رهنمایي کیږي او هرې خواته چې کشتی چلوونکی وغواړي هماغې خواته یې بېولی شي. (۵) ژبه هم همداسې ده، که څه هم هغه د بدن یو وړوکی غړی دی، خو د غټو غټو شیانو په هکله لافي وهي.

گورئ څومره لوی ځنگل د اور په یو ورکوټي بخرکي سره اور اخلي. (۶) همدارنگه ژبه هم د اور په شان ده. هغه د بدیو څخه ډکه یوه نړۍ ده چې زمونږ په ټول بدن کې ځای نیسي او زمونږ ټول بدن فاسدوي. هغه زمونږ ټول ژوندون په اور سوځوي او دا په خپله د دوزخ په اور کې سوځیږي.

(۷) نو انسان کولای شي چې هر ډول وحشي حیوانات، مرغان، خزندې او بحري حیوانات اهلي

کړي او اهلي کړي يې دي، (۸) خو هېڅوک نه شي کولای خپله ژبه په خپل واک کې وساتي. ژبه بده او نه کنترولوونکې ده او د وژونکو زهرو څخه ډکه ده. (۹) په همدې ژبه مونږ هم د څښتن يعنې اسماني پلار ثنا او صفت کوو او هم په انسان باندې چې د خدای په شکل پيدا شوی دی، بد وايو. (۱۰) د همدې يوې خولې څخه هم د ستاينې خبرې راوځي او هم بدې خبرې. ای خویندو او ورونو! داسې بايد نه وي. (۱۱) ایا دا کېدای شي چې د يوې چينې د خولې څخه هم خوږې او هم تروې اوبه راوځي؟ (۱۲) ای زما خویندو او ورونو! ایا د انځر ونه کولای شي چې زيتون او يا د انځورو تاک انځر ونيسي؟ په همدې ډول د تروو اوبو د چينې څخه خوږې اوبه نه شي راوتلی.

اسماني او دنيایي حکمت

(۱۳) په تاسو کې څوک هونبیار او پوه شته؟ که چېرې وي، نو هغه دې دا په نېک ژوند تېرولو او په نېکو کارونو ثابته کړي يعنې داسې عاجزي چې د حکمت نه پيدا کېږي. (۱۴) که چېرې ستاسو په زړونو کې سخته کينه او ځان خوښونه وي، نو بايد لافې ونه وهئ چې هونبیاران یی. که داسې وکړئ، نو حقيقت په دروغو بدلوی. (۱۵) دا هغه حکمت نه دی چې د اسمان نه راځي بلکې دا دنيایي، نفساني او شیطاني حکمت دی. (۱۶) ځکه چې هرچېرته چې کينه او ځان خوښونه وي، نو هلته گډوډي او هر ډول بد کارونه کېږي. (۱۷) خو کوم حکمت چې د اسمان نه راځي هغه لومړی سوچه وي، بیا سوله خوښوونکی، نرم، معقول، رحم کوونکی، له بنو ثمر و څخه ډک، بېطرفه او بې ریا وي. (۱۸) او د نېکۍ او عدالت حاصل د هغه تخم څخه پيدا کېږي چې د سوله خوښوونکو له خوا په سوله کې کرل کېږي.

د دنيایي شيانو سره مينه مه کوئ

۱) ستاسو په منع کې جنگونه او شخړې له کومه راپيدا کيږي؟ ايا هغه ستاسو د نفساني

غوښتنو له امله چې په تاسو کې په جگړه کې دي، نه راپيدا کيږي؟ ۲) تاسو چې کوم شی غواړئ

او هغه په لاس نه درځي، نو دې ته تيار يئ چې قتل وکړئ. تاسو د نورو سره بخيلي کوئ، خو څه

چې غواړئ هغه لاسته نه شی راوړلي، نو جنگ او شخړه کوئ. خو بياهم کوم شی په لاس نه

درځي، ځکه چې د خدای څخه يې نه غواړئ. ۳) خو که تاسو د خدای څخه د کوم شي دپاره

سوال هم وکړئ، نو هغه به يې درنه کړي، ځکه چې په بد نيت او د خپلو هوسونو د پوره کولو دپاره

يې غواړئ. ۴) اى بې ايمانه خلکو! ايا تاسو نه پوهېږئ چې د نړۍ سره دوستي کول د خدای سره

دښمني کول دي؟ له دې امله څوک چې غواړي د نړۍ سره دوستي وکړي، نو هغه خپل ځان د

خدای دښمن کوي. ۵) ايا تاسو گومان کوئ چې د خدای د کلام دا وينا بېخايه ده چې وايي:

«هغه روح چې خدای په مونږ کې اچولی دی هغه ډېرې سختې غوښتنې لري؟» ۶) خو خدای په

مونږ باندې زيات فضل کوي، نو له دې امله د خدای کلام وايي:

خدای د کبرجنو په ضد دی، خو په عاجزانو باندې فضل کوي.

۷) نو له همدې امله د خپل خدای تابعداري کوئ او د شيطان په وړاندې ټينگ ودرېږئ، نو هغه

به درڅخه وتښتي. ۸) خپل ځانونه خدای ته ورنژدې کړئ، نو هغه به هم تاسو ته درنژدې شي.

۹) اى گناهکارانو! خپل لاسونه د بدو کارونو څخه پاک کړئ. اى منافقانو! خپل زړونه پاک کړئ. ۱۰)

غمجن اوسئ، وير او ژړا وکړئ. ستاسو خدا دې په ژړا بدله شي او ستاسو خوشحالي دې په غم.

۱۱) خپل ځانونه د څښتن په وړاندې عاجزان کړئ، نو هغه به تاسو سرلوږي کړي.

د نورو په هکله قضاوت مه کوئ

۱۲) اى خویندو او ورونو! يو بل پسې بدې خبرې مه کوئ. څوک چې خپل ورور پسې بدې

خبرې کوي او يا د هغه په هکله قضاوت کوي، نو په حقيقت کې د شريعت بد وايي او د هغه په هکله قضاوت کوي. که ته د شريعت په هکله قضاوت کوي، نو په شريعت عمل نه کوي بلکې خپل ځان د هغه نه لوړ گڼي لکه په خپله چې قاضي يې. ﴿١٢﴾ يوازې خداى دى چې هم شريعت ورکوي او هم قاضي دى. يوازې هغه دى چې دا قدرت لري چې خلک وژغوري او يا يې له منځه يوسي. نو بيا ته څوک يې چې د خپل گاونډي په هکله قضاوت کوي؟

په لاپو وهلو باندې وياړ مه کوئ

﴿١٣﴾ اى خلکو واورئ، تاسو چې وايئ: «مونږ به نن يا سبا فلاني ښار ته لاړ شو او هلته به يو کال تېر کړو، هلته به سوداگري وکړو او ډېرې پيسې به وگټو.» ﴿١٤﴾ خو تاسو په دې هم نه پوهېږئ چې سبا به څه کيږي، ستاسو ژوند څه شى دى؟ هغه د بخار په شان دى چې د لږې شېبې دپاره رابنکاره کيږي او بيا ورکيږي. ﴿١٥﴾ د دې په ځاى بايد ووايئ: «که د څښتن رضا وي نو مونږ به ژوندي پاتې شو او دا يا هغه کار به وکړو.» ﴿١٦﴾ خو تاسو اوس په خپلو لاپو باندې وياړ کوئ او داسې لافې وهل بد کار دى. ﴿١٧﴾ نو بيا څوک چې په نېکۍ کولو پوهيږي او نه يې کوي، نو هغه گناه کوي.

شتمنو خلکو ته خبردارى

٥ ﴿١﴾ واورئ اى شتمنو خلکو! د هغو مصيبتونو په خاطر چې په تاسو باندې راتلونکي دي، ژړا او انگولا وکړئ. ﴿٢﴾ ستاسو شتمني تباه شوې ده او کالي مو چينجو خوړلي دي. ﴿٣﴾ ستاسو سره زر او سپين زر زنگ وهلي او د هغوى زنگ به په تاسو شاهدي ورکوي او د اور په شان به ستاسو بدن وسوځوي. خو بياهم تاسو د دې نړۍ په اخرو ورځو کې مال او دولت ذخيره کوئ. ﴿٤﴾ گورئ، کومو خلکو چې ستاسو په پټيو کې لو کړى دى او تاسو د هغوى مزدوري نه ده

ورکړې، چيغې وهي او د لوگرو فریادونه د مطلق قادر خښتن غوږونو ته رسېدلي دي. (۵) تاسو په نړۍ کې په عیش او عشرت ژوند تېروئ او مزې کوئ، خو اوس تاسو د هغو حیواناتو په شان یئ چې ځانونه مو د حلالولو د ورځې دپاره چاغ کړي دي. (۶) تاسو بې‌گناه خلک مجرمان کړل او ومو وژل او هغوی ستاسو په وړاندې ونه درېدل.

په سختیو کې صبر کول

(۷) نو ای خویندو او ورونو! د خښتن تر راتگ پورې صبر وکړئ. گورئ، یو بزگر څنگه د خپلې ځمکې څخه د ارزښتناکه حاصل د راټولولو په خاطر صبر کوي او د مني او پسرلي بارانونو ته انتظار وباسي. (۸) نو تاسو هم باید صبر وکړئ او خپل زړونه قوي کړئ، ځکه چې د خښتن راتگ نژدې دی.

(۹) ای خویندو او ورونو! د یو بل څخه شکایت مه کوئ، ترڅو خدای تاسو تر خپل قضاوت لاندې ونه نیسي، ځکه چې قاضي په دروازه کې ولاړ دی. (۱۰) ای خویندو او ورونو! کومو پیغمبرانو چې د خښتن په نوم خبرې کړې دي د هغوی صبر او کړاوونه د خپلو ځانونو دپاره مثال وگرځوئ. (۱۱) مونږ صبر کوونکي خلک بختور گڼو. تاسو د ایوب د صبر په هکله اورېدلي دي او خبر یئ چې خښتن په پای کې د هغه سره څنگه مرسته وکړه، ځکه چې خدای ډېر زړه‌سواندی او مهربانه دی.

(۱۲) ای زما خویندو او ورونو! په پای کې دا مهمه ده چې قسم ونه خورئ، نه په اسمان، نه په ځمکه او نه په کوم بل شي، بلکې ستاسو «هو» باید «هو» وي او «نه» مو «نه» وي، هسې نه چې د خدای د قضاوت لاندې راشئ.

۱۳) که ستاسو څخه کوم څوک د کړاوونو سره مخامخ وي، نو دعا دې وکړي او که څوک خوشحاله وي، نو هغه دې د ستاینې سندرې ووايي. ۱۴) که په تاسو کې څوک ناروغه وي، نو د کلیسا مشران دې راوغواړي چې د هغه دپاره دعا وکړي او د هغه بدن دې د څښتن په نوم په تېلو باندې غوړ کړي. ۱۵) کومه دعا چې په ایمان سره وشي، نو ناروغ به جوړ شي. څښتن به بېرته هغه روغ کړي او که گناه یې کړې وي، نو هغه به ورته وبخښل شي. ۱۶) نو بیا یو بل ته د خپلو گناهونو اقرار وکړئ او د یو بل دپاره دعا وکړئ چې شفا ومومئ. د نېک سړي دعا ډېره زوروره او اثرناکه وي. ۱۷) الیاس نبي زمونږ په شان یو انسان ؤ، خو کله یې چې د زړه له کومي دعا وکړه چې باران دې ونه ورپرې، نو تر درې نیمو کلونو پورې په ځمکه باندې باران ونه شو. ۱۸) هغه یوځل بیا دعا وکړه او د اسمان څخه باران وشو او په ځمکه کې فصل پیدا شو.

۱۹) ای زما خویندو او ورونو! که په تاسو کې څوک د رښتینې لارې څخه واوړي او بل څوک هغه بېرته راوگرځوي، ۲۰) نو هغه دې په دې پوه شي چې هرڅوک چې یو گناهکار د خپلې غلطې لارې څخه راوگرځوي، نو هغه د مرگ څخه ژغوري او د هغه گناهکار ډېر گناهونه به وبخښل شي.